

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಂತ್ರಕ್ಕು ಬೋಧನೆ

ತ೦ ಗಾಳಿ ಹಿತವಾಗಿ ಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ಮಾವಿನ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಬಾವಿ. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಮನ. ಮರಗಳ ವಿನಿ: ಮನುಷ್ಯರಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವಳಿಂದಿಗೆ ಬುದ್ದ ನರಸಯ್ಯ.

ಚೆಲುವೆ... ಚೆಲುವೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ.

ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳ ಅಂಗ್ಯೆ ಬೆಳ್ಗಿದೆ... ಮೃದುವಾಗಿದೆ. ತುಂಬಾ ನುಣುಪಾಗಿದೆ. ನರಸಯ್ಯ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ 'ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮನೆಯೋಳಗೆ ಹೋಗೋಣಾವೆ?'

'ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಮೋಹಕ ನಗು ಬೀರಿದಳು. ಹತ್ತಿರವಿಂದ ಹಗಲಿಸಲ್ಪಿ ನರಸಯ್ಯನ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ರಾತ್ರಿ ಛಿಶಾಚಿಯ ಕನಸು ಬಿಳುತ್ತದೆ. ಅಂತವನ ಹತ್ತಿರ ಇವಳಿ ನಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಬಿಡಿತು. ಅವಳ ಬೆದರಲ್ಲಿ. ದೂರ ಸರಿಯಲ್ಲಿ. ಅವನ ಕೈ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈ ಹಾಕಿದಳು. ನರಸಯ್ಯ ಅವಳ ಮುಖಿದತ್ತ ಬಾಗುತ್ತಾ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಸವರಿದ. ತೆಳುವಾದ ತುಟಿಗಳು, ಜೇನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಏನುಗುತ್ತಿದೆ.

'ನರಸಯ್ಯ... ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ರೆಪ್ಪೆಯಾಡಿಸದೆ ಒಂದು ನಿಮಿಪ ನೋಡುತ್ತೀರೆ' ಎಂದಂತು ಮಲ್ಲಿಗೆ.

'ನನಗೇನು ಕೊಡುತ್ತಿರು?' ನಿನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು...

